

KÖSZÖNTJÜK AZ ÉDESANYÁKAT

„MOST MÁR TUDOM, HOGY AZ ANYÁK ÉJSZAKA SEM ALSZANAK”

Édesanyánkkal már születésünk előtt kapcsolatba kerülünk. Az ő szíve dobbanásának ütemére álmodunk magzatként, és ugyanezt a szívdobogást hallva, mellén megpihenve érezzük azt, hogy itthon vagyunk a világban. A köldökszínórt ugyan elvágják a születés után, de egy láthatatlan kötélek örökre megmarad közöttünk. Édesanyánk az, aki feltétel nélkül szeret, aki mindig mellettünk áll, aki önfeláldozóan segít, aki mindig meghallgat, csendesen bólogatva vagy tanácsot adva – mikor mire van szükségünk. A szeretet,

*Szemed tükre, mint a gyémánt, úgy tündököl, úgy ragyog...
Elmondta már milliószor: legszebb kincsed én vagyok.
Mesét mondasz lefekvéskor, simogatsz ha felkelek,
s hogyha néha úgy visítok, hogy az ég is megremeg,
kifürkészed mi a gondom, megtörlöd a szememet,
hiszen tudod, mindent megold az anyai szeretet.
Ápolgattál, kényeztetted, így telt sorra napra nap...
Most már tudom, hogy az anyák éjszaka sem alszanak.*

amit édesanyánk iránt érzünk, nem változik. Kisiskolás koromban egy anyák napi ünnepélyen én is egy verssel készültem. A versből akkor csak ennyit sikerült elmondanom többszöri nekifutás után: édesanyám... A többi a könnyeim mondták. Mindenki értette. A vers így hangzott:

Édesanyám, vedd e csokrot, s ráadásul ezt a csókot.

Szívem telve szeretettel, élj sokáig, hogy nevelj fel.

Élj sokáig, számos évig, szeretetben véges-végig.

Az évek múlásával Anyák napján az édesanyámra nemcsak mint anyára gondolok, hanem mint nagymamára is. Megköszönöm neki, azt a rengeteg szeretetet, törődést és gondoskodást, amivel a gyermekeimet elhalmozza. A nagymák igazi kincsek: különleges a kapocs, ami a nagyszülőket unokáikkal összefűzi. Más, mint a szülő-gyermek kapcsolat, felszabadultabb, kényeztetőbb, rajongóbb, és én hálás vagyok, hogy gyermekeimnek

ebben is van része, no és persze hálás vagyok a mindennapokban nyújtott rengeteg segítségért.

Végül, mint édesanya... nem alszom éjszaka sem. Árgus szemmel figyelem a gyermekeim minden mozdulatát,

minden levegővételét. Számomra a gyermekem az élet értelme, maga a csoda: a legfontosabb, a legkülönlegesebb ember a Földön. Önmagukért szeretem őket, feltétel nélkül, mindig mindenben támogatom, igyekszem erőt, biztosságérzetet adni nekik, amely a sikeres és kiegyensúlyozott felnőtt-élet biztos alapja, hogy ők is szerető édesanyává-szülővé váljanak.

*Heteyné Anita,
három gyermek édesanyja*

Lénácska és anyukája

Marcián Fotó

MESÉLJ RÓLAM!

Mesélj anya,
milyen voltam,
amikor még kicsi voltam?
Az öledbe hogyan bújtam,
és tehozzád hogyan szóltam,
amikor nem volt beszédem?
Honnan tudta mit kívánok?
Megmutattam a kezemmel?

Mesélj rólam,
Hogy szerettél?
Engem is karodba vettél?
Meleg tejeddel ettetél,
akárcsak a testvéremet?
Gyönyörködtél akkor bennem,
úgy nevezte: kicsi lelkem?

És amikor
még nem voltam,
a hasadban rugdalóztam,
tudta-e, hogy milyen leszek,
milyen szépen énekelek?
Sejtetted, hogy kislány (fiú) leszek?

Mesélj anya!
Mesélj rólam.
milyen lettem, amikor már megszülettem?
Sokat sírtam, vagy nevettem?
Tényleg nem volt egy fogam sem?
Ha én nem én lettem volna,
akkor is szerettél volna?

Csorba Pirooska

Hetey Zsombi, Csenge és Hanna

BOLDOG ANYÁK NAPJÁT KÍVÁN A BABA-MAMA KLUB!

SZENT GYÖRGY-DÍJ, FOTÓKIÁLLÍTÁS ÉS BÁL A TEMPLOMBÚCSÚN

Nevét falvak és templomok is viselik, ország és lovagrendek patrónusa, de ő a védőszentje egyházmegyénk egyik legfiatalabb templomának is, amelynek Árpád-kori gyökerei szintén Szent György oltalma alatt állottak egykoron. Leginkább a sárkányt legyőző lovag képében ismerik, de egyike a tizenhárom segítőszentnek, akik a Krisztus utáni első századok keresztény vértanúi, akiket mindig együtt szokás segítségül hívni. A hagyomány szerint ezek a szentek a haláluk előtt ígéretet kaptak Istentől, hogy a hozzájuk fordulók nagy bajokban megsegíthetik. Szent György-legendája azt a keresztény meggyőződést fejezi ki, hogy a hit a gonoszt minden alakjában legyőzi.

hály gondnok. A díjat és a hozzá tartozó, Szent Györgyöt ábrázoló rézkarc alkotást az április 23-i szentmise keretében adták át. Posztumusz elismerésben részesült néhai Juráskó István, akinek az özvegye vette át az elismerést. Juráskó Istvánnak szíve utolsó nagy vágya volt az új katolikus Szent György-templom megépülése.

A Szent György-díjat egyházközségünk képviselő-testülete alapította és a Szent György-templom felszentelését követő évben, 2016-ban ítelték oda első alkalommal; akkor Felföldi atya részesült az elismerésben a templom építése érdekében végzett áldozatkész szolgálataiért.

-PE-

Szent György-díj

A Szent György-templom védőszentjének búcsúünnepé előtti estén, április 22-én állt a bál a Józsi Községi Központban, ahol az egyházközség búcsúhoz kapcsolódó rendezvénysorozatának nyitányaként Kovács Ágnes Debrecen-Nyíregyházi egyházmegyei sajtóreferens „A Csend szava” című fotókiállítását nyitotta meg Felföldi László atya. A szokásos bál kavalkádban tombola és zenés bál műsor, benne a Szent György-zenekarral, az ifjú hittanosok műsorával, versekkel, prózával, dalokkal, Laci atya Csokonai szavalatával, majd a vigadalmat vacsora és tánc zárta.

A 2017. évi templombúcsú ünnepi szentmiséjén a Józsi Római Katolikus Egyházközségért hosszú évek óta végzett áldozatos munkájának elismeréséért Szent György-díjban részesült Gáll Mi-

A SZENT GYÖRGY-TEPLOM KERESZTÚTJA

Hosszú várakozás után, nagybőjt negyedik vasárnapjára végső helyére került a józsai Szent György-templom keresztútjának 15. stációja, amelyeket Felföldi László atya a szentmise előtt áldott meg.

A keresztút állomásai tűzzománc alkotások, Rác Gábor magyar iparművész munkái, akinek kortárs egyházművészként legjellemzőbb munkái a keresztény templomok liturgikus terei számára készült nagyméretű zománcművek: korpuszok és oltárképek. Alkotásai nem ismeretlenek előttünk, hisz Rác Gábor keze

munkája a debreceni Megtestesülés templom tűzzománc oltárképe is, de számos nagyméretű falmunkái egyéb közintézményekben is helyet kaptak.

A Szent György-templom keresztúti stációi a hívek bőkezű adakozásából valósultak meg.

„Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében legyenek megszentelve a keresztút állomásainak keresztjei. Akik ezek előtt Urunk iránti szeretetből imádkoznak, testi-lelki javakat nyerjenek. Krisztus, a mi Urunk által. Amen.”

-PE-

TAVASZI FELTÁMADÁS

Olyan jó dolog rácsodálkozni a rügyeket fakasztó, leveleket hajtó, virágzó fákra. Nagy hideg és nehéz tél után, marad energiájuk az újrakezdésre. Nem mérlegelnek, hogy megéri vagy nem. Nem haboznak, hogy senki se köszöni meg az oxigént amit adnak. Nem méricskélnek, hanem teszik a dolgukat. Ott ahol vannak. Teszik ezt jó bőséges mércével, túlcserélt szeretettel. Teszik ezt egy téli időszak után is, boldogan feltámadva az életre.

Ezzel a téli álmából feltámadt terméssel, az élet mellett döntő feltámadt fákkal a Megtestesülés templom hívei is tavaszi munkának láttak. Április első szombatján, a templomot és az őt átölelő kertet kitakarítottuk, a javítani valókat javítottuk, ezzel is készülve Jézus Krisztus feltámadására. Jó volt látni, hogy mindenki kereste és megtalálta azt a feladatot, amit el tud végezni. Munkavégzés közben az egymással való beszélgetések se maradtak el. Jó volt megélni a közösség élményét, azt, hogy egy cél érdekében, tudunk együtt dolgozni. Legyen rend és tisztaság. Ezt nekünk kell megtenni, nekünk kell megcsinálni. Itt, ahol vagyunk. Nem mérlegelni, nem irigykedni, durcászkodni, panaszkodni, munkánkért köszö-

netet várni. Csak tenni a dolgunkat a fákhhoz hasonlóan. Ott ahol vagyunk. Termést csak az a fa tud hozni amelyik a helyén van. Keressük mi is a helyünket közösségünkben. Megtalálva helyünket, merjünk mi is jó bőséges termést hozni. Termést nem csak az hoz, aki a templom és a templomkert takarításában részt vett, de az a fa amely fél a tavaszi feltámadástól, az nem fog termést hozni, és előbb-utóbb kiszárad. A kiszáradt fát kivágják és tűzre vetik. A templomkertben is voltak olyan fák, amik már kiszáradtak és vannak olyanok amelyek már évek óta tavasszal újra és újra feltámadnak és az életet szolgálva teszik a dolgukat, nem kímélve a feladattól gyökereiket, törzsüket, lombjukat. Merjünk mi is jó termő fák lenni, lombjainkon jó és bőséges termést hozva, élni és megélni életünket, hogy majd Szent Pállal mi is elmondhassuk: A jó harcot megharcoltam, a pályát végigfutottam, hitemet megtartottam.

Köszönjük mindazoknak akik részt vettek a templom és templomkert tavaszi takarításán, a gyermekektől Laci atyáig.

Pécsi József

„A KERESZTSÉG ÁLTAL UGYANIS ELTEMETTETTÜNK VELE A HALÁLBA.”

Több, mint egy év elmúlt azóta, mikor hívó közösséget keresve egy nap átléptük a Megtestesülés Templom küszöbét. Néhány hónap múlva a plébános találkozásra invitált bennünket.

Már a beszélgetés előtt csodálkoztunk azon, hogy reformátusként katolikus hívők között véljük megtalálni testvéreinket. Az ezt megelőző években Jézus kiűrtette szívünket, és emellett olyan testi betegségből adott mások imája által gyógyulást, amely esetben már csak a hit működött. A nyíregyházi hórházban szolgáló kamilliánus misszió mutatta meg a mögöttünk feledett harminc évet, és tanított meg előre nézni. Most már tudjuk, hogy miért kellett Debrecenbe költözni, a Megtestesülés Plébánia szomszédságába. Ebben a templomban olyan hívó embereket találtunk, akiket érdemes először követni, majd közéjük tartozni és együtt szolgálni velük a Jó Istent.

Laci Atya, József Atya és Ferenc Püspök Atya prédikációi segítettek élővé válni bennünk a templom ajtaja melletti Veronika-kendőn átsejlő Krisztus vonásait. Hosszú volt az eltelt egy év a Laci Atyával történő első beszélgetés óta. Sokat tanultunk, lett nevünk: Katekumenek lettünk. Ez mindenkinek tetszett, csak az ördögnek nem. Amikor vissza akart fordítani, mindig volt, aki visszarántott a keresztség felé vezető útra. Talán soha sem küzdöttünk ennyit, mint ez alatt az egy év alatt, de Jézussal, életünk hajójának az orrában mindig lecsendesült körülöttünk a tenger, és otthonra találtunk a templomban járó hívó emberek között.

Nem kell bizonygatni, hogy ez volt életünk legszebb Húsvétja, elég idézni Szent Pált: „A keresztség által ugyanis eltemettettünk vele a halálba, hogy amiképpen Krisztus feltámadt a halálból az Atya dicsősége által, úgy mi is új életben járjunk. Ha ugyanis eggyé lettünk vele halálának hasonlatosságában, még inkább eggyé leszünk vele feltámadásának hasonlatosságában is. Hiszen tudjuk, hogy a mi óemberünk megfeszítettet vele, hogy megsemmisüljön a bűn hatalmában álló test, hogy többé ne szolgáljunk a bűnnek. Mert aki meghalt, az megszabadult a bűntől. Ha pedig meghaltunk Krisztussal, hisszük, hogy vele együtt élni is fogunk.”

Forgó Sipos József
Siposné Szabó Júlia

IRGALOMMAL TELT SZÍVVEL...

AZ IDEI KÜLÖNLEGES KRAKKÓI ZARÁNDOKLATRÓL

Immáron ötödik alkalommal indult el Húsvét után a Megtestesülés Plébánia zarándokcsoportja Krakóba, az Isteni Irgalmasság ünnepére. Sokféle elvárással és imaszándékkal jöttünk össze, akiket a Szentlélek hívott. Az idei zarándoklat azonban más volt, mint az eddigiek: barátunk és zarándoktársunk Ferenczi Éva, aki összes utunkon szervezőként és aktív résztvevőként volt jelen, az idén sajnos már testileg nem tudott elkísérni minket. A legtöbben Éva miatt (is) indultunk útnak: hogy felajánljuk lelkét az Isteni végtelen Irgalmasságnak, hogy imádkozzunk érte, hogy emlékezzünk rá. Az irgalom velünk és bennünk volt mindvégig.

Csütörtök kora reggel indultunk el, hogy felkeressük a kegyelmek forrását. Úti célunk első megállója Encs volt, ahol többen csatlakoztak hozzánk Éva családjából. Így zarándoklatunkat az encsi temetőben, Éva sírjánál kezdtük: vittünk neki fehér virágcsokrot, imádkoztunk, énekeltek és kértük, hogy kísérjen el minket

Krakóba. Emlékével megtelve indultunk el Lengyelországba. A nap végére elfáradva, de érzelmileg máris feltöltődve érkezünk meg krakkói szálláshelyünkre. Másnap, pénteken a Lengyelországban élő Mátyás atya idegenvezetésével elmerültünk Krakó szépségeiben. Délután három órára beértünk Fausztyna nővér ereklyéjéhez a nővérek kápolnájába, ahol velük együtt elimádkoztuk az irgalmasság rózsafüzérét. Ezt követően a Magyarok Kápolnájában részt vettünk magyar nyelvű szentmisén Mátyás atya celebrálásával, amit Éváért ajánlottuk fel: fényképét a kápolna közepén található Szent István ereklye mellé helyeztük el és Éva onnan mosolygott ránk

a mélységes szertartás alatt is. Szombaton is szép időre ébredtünk. A Jasna Górai Szűzanya meglátogatását terveztük Czestochowába, ahol magyar nyelvű szentmisén vettünk részt. Nagyon felemelő érzés volt.

Több időt is el tudtunk volna tölteni Mária lábainál, akinek olyan a tekintete mintha mindent értene és tudna. Akár egy igazi édesanya. Ennek az édesanyának oltalmába ajánlottuk Éva lelkét és fényképét, hogy azt a pálosok majd elhelyezzék a Kegykép mögötti különleges kis szekrénybe.

Vasárnap, az Irgalmasság ünnepe, ezért utaztunk, hogy itt legyünk. Az a nap az imádságról szólt. Nagy tömeg gyűlt össze, szinte minden népből és nemzetből, hogy részesüljön Jézus irgalmában. A gyóntató papoknál kígyózó sorok, illet még nem láttam. Egy Magyar szó sem hangzott el a püspöki szentmisén, de tudtuk hol tart. Megtapasztaltuk a Katolikus Egyház egyetemességét. Megvártuk az Irgalmasság óráját, amit a zárda kertjében

önmagát adhatta az út folyamán, így gazdagítva egymás lelkét. Az Úr Irgalmasságának fénye ragyogta be a több tízezer zarándok szívét, köztük a mi szívünket is. Mindenki más-más kegyelmi ajándékot kapott ettől az Irgalmas Istentől, és így más emberként térhetett haza.

És Éva valóban ott volt velünk. A nevetésekben, az énekekben, az imádságokban, az emlékek felidézésében, „a lelki-gyakorlatokon” és persze a szentmisékben. Fényképét pedig most már az Isteni Irgalmasság Kegyhelye is őrzi.

Lehet ezeket az élményeket fokozni? Istennek semmi sem lehetetlen. Én, ha tehetem, jövőre is nekivágok. És mi is elindulunk.

(A dőlt betűs részek Ferenczi Éva tollából származnak és a tavalyi krakkói zarándoklatról írt beszámolójából lettek idézve, ezzel is igazolva, hogy Éva ismét ott volt velünk az Irgalmasság zarándoklatán.)

Ferenczi Éva (†) és a krakkói zarándokok

FOHÁSZ A MADONNÁHOZ

Ó jöjj, ó jöjj anyám
segíts engem
védelmezőm vagy a küzdelemben
gyöngyös palástodat hintsd reám
Ó jöjj, ó jöjj, édesanyám

Mindent a szívembe zártam
kiért imádkozni vágytam
Értük könyörögve esedezve
vezess ó jó anyám életemben

Ha bánat is ér, tudom veled vagyok
Hozzád bújnék anyám, imádkozok
Vigaszt nyújtó kezéd simogatva
vágyakozva anyám áldásodra

Kiss Lászlóné Marika

IRODAI ÓRÁK: Minden hétköznap intézhetik kedves híveink ügyeiket (keresztelés, házasságkötés, temetés, szentmise) a plébánián. **Ügyfélfogadási Idő:** munkanapokon délután 15-18 óra között. **Plébános:** Felföldi László, Tel.: 30/9855-640, E-mail: plebanos@megtestesules.axelero.net **Tel.:** 52/535-735 **e-mail:** iroda@megtestesules.axelero.net **Honlap:** http://megtestesules.info

A MEGTESTESÜLÉS PLÉBÁNIA HÍR HARANG KIADVÁNYA. Kiadja a Megtestesülés Római Katolikus Plébánia Hivatal. 4032 Debrecen, Borbóri tér 9. (levélcím: 4015 Debrecen, Pf. 74.) **Felélős kiadó:** Felföldi László **Szerkesztette:** Rácz Jánosné Tel.: 30/303-32-57, E-mail: raczne75@gmail.com • Rexpo Nyomda – www.rexp.hu